

РЕШЕНИЕ

№ 6535

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7067** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на „ПАУЪРСТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 2377 от 22.05.2023 г. /погрешно посочено в касационната жалба като Решение № 2359 от 21.05.2023 г./ по НАХД № 1903/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 94-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № 22-2200444/11.11.2022 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл. 414, ал. 3 във връзка с чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Касаторът излага съображения за неправилност на съдебното решение, тъй като наказателното постановление не е издадено от компетентен орган и съдът не е взел предвид изложените от касатора съображения. Не били кредитирани писмените обяснения на З. Д., както и представения писмен договор за изработка, които били приети за недействителни и съставени за целите на образуваното от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. производство без да са събрани доказателства в тази посока. С договора за изработка са възложени конкретни дейности за определен срок, срещу уговорен начин на плащане, които нямат нищо общо с основните

характеристики на трудовото правоотношение. Като нарушения на съдопроизводствените правила се посочват липсата на доказателства за връчване на НП, като се обосновава и изтекъл давностен срок за издаване на НП. Неправилно бил определен и размерът на имуществената санкция. Оспорва извода на административнонаказващия орган за неприложимост на чл. 415 от КТ относно маловажните нарушения. Другите три наказателни постановления за идентични нарушения на КТ не следвало да се вземат предвид до влизането им в сила. В НП липсвали мотиви за механизма на определяне на размера на наказанието, което е несъразмерно. Поради това моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – С., редовно призована, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения 14-дневен срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: в ДИТ - С. бил получен сигнал по телефона, за което бил съставен протокол в офис на ИА ГИТ/ДИТ вх. № 22087545/19.07.2022г., от лице, представящо се като И. М. Б., че на обект [населено място], [улица]работници, които нямат сключени трудови договори, подготвят терен за асфалтиране. По повод постъпилния сигнал на 29.07.2022 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], сред които и свидетелката А. П., на длъжност „инспектор“, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект на контрол - „автомобилен път“, находящ се в [населено място], [улица], където се извършвали строително - монтажни работи от дружеството - касатор. На място проверяващите заварили работници, които се връщали от обедна почивка и се подготвяли да се заемат с полагане на асфалт, ползвайки инструменти, собственост на дружеството - жалбоподател. Сред тях бил и З. Я. Д.. Пред проверяващите З. Д. попълнил декларация, в която посочил, че работи в „Пауърстрой" ЕООД от 27.07.2022 г. на длъжност „пътен строителен работник" на обект кв. К., [улица]с работно време от 08.00 до 17.00 часа с почивки в работния ден един час и с почивни дни събота и неделя. Д. посочил, че получава трудово възнаграждение в размер на 400, 00 лева седмично, като последното получено от него трудово възнаграждение било в размер на 400 лева за месец юли 2022 г. При попълване на декларацията Д. първоначално отбелязал, че има сключен трудов договор, след което извършил поправка и отбелязал, че няма сключен трудов договор, а има граждански договор. Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ - С. в периода 18.08.2022 г. - 15.09.2022

г. От страна на дружеството бил представен проект на договор от 21.07.2022 г. за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. К., [улица]и [улица]между „Пауърстрой“ ЕООД, като възложител, и З. Я. Д., като изпълнител, който не бил подписан от страните. Съобразно договора възложителят възлагал, а изпълнителят Д. приемал да изпълни качествено и с предоставени от възложителя материали и техника строителни и монтажни работи на участък от кв. К., [улица]и [улица], срещу изпълнението на които възложителят се задължавал да заплати на изпълнителя сума в размер на 300, 00 лева /чл. 2 от договора/. В чл. 3 от договора бил уговорен срок за изпълнение на СМР от 10 календарни дни, като приемането на различните дейности съгласно чл. 1 от договора ставало чрез съставяне на приемо - предавателен протокол. За резултатите от проверката бил съставен протокол № ПР - 2224895/15.09.2022 г. Свидетелката А. П. приела, че работодателят „Пауърстрой“ ЕООД не е уредил като трудови отношенията по предоставяне на работната сила от З. Я. Д., като не е сключил трудов договор в писмена форма, с което дружеството - жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и на 15.09.2022 г. съставила АУАН № 22-2200444. Срещу съставения АУАН в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозираны възражения с вх. № 22102173/21.09.2022 г., с доводи, сходни на аргументите във въззивната жалба. С възраженията срещу АУАН бил представен и подписан от страните екземпляр от договор за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. К., [улица]и [улица]от 21.07.2022 г., както и молба от З. Д., съдържаща писмени обяснения, че отношенията му с „Пауърстрой“ ЕООД са уредени с договор за изработка. В хода на проверката били установени още три идентични нарушения по отношение на други трима работници. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение и след като намерила депозираните възражения за неоснователни, на 11.11.2022 г. В. Ц. В. – и.д. Директор ДИТ – С., издала обжалваното НП № 22-2200444/11.11.2022г., с което на основание чл.414, ал.3 от КТ за нарушението по чл. 62, ал.1, във вр. с чл. 1, ал.2 от КТ наложила на дружеството – жалбоподател имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лв. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, съставени/издадени са от компетентни органи, при спазване на предвидените в чл. 34, ал.1 ЗАНН срокове. Двата акта съдържат всички законови реквизити, като са обсъдени възраженията и събраните доказателства. Съдът е приел, че материалният закон е приложен правилно, тъй като се касае за трудово правоотношение, прикрито с граждански договор, не са налице предпоставките за маловажност, а наложеното наказание е съответно на нарушението.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 от КТ. По делото е представена Заповед № 3-0693/15.08.2023г., с която Изпълнителният директор на ИА „Главна инспекция по труда“ /ИА ГИТ/ определя компетентността на директорите на ИА ГИТ, като сред посочените правомощия са и съставянето на АУАН и издаването на НП. Съгласно чл.21, ал.2 и ал.4 от Устройствения правилник на ИА ГИТ, правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор, вкл. и ръководителите

на административни звена в специализираната администрация, като служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Съгласно приложената по делото Заповед № 1526/03.10-2022г. на изп. директор на ИА ГИТ, В. Ц. В. е изпълняващ длъжността Директор дирекция Инспекция по труда със седалище С. към ИА ГИТ. Именно тя е издала оспорваното НП за нарушение на трудовото законодателство, констатирано на територията на С.. Настоящият състав на съда намира за обосновани и правилни изводите на СРС и относно липсата на допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, при връчването им, както и при спазване на предвидените в чл. 34, ал.1 ЗАНН срокове. Правилни са мотивите на оспорваното съдебно решение относно приложение на материалния закон при издаване на наказателното постановление.

Съгласно чл. 414, ал. 3 КТ, посочен като нарушена разпоредба в НП, „работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение“. Съгласно чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, доколкото отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Както правилно е приел СРС, между жалбоподателя и З. Д. липсва трудов договор в писмена форма. Спорът по същество се свежда до това дали е трудово правоотношение. Следва да се има предвид, че тълкувателно решение № 86 от 27.02.1985 г. на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния съд е направено разграничение между трудов и граждански договор. Разграничението, което не е изгубило правно действие, е в зависимост от предмета на сключения договор. Ако между гражданскоправните субекти се уговори престиране на определен трудов резултат, сключеният договор не е трудов, а граждански договор, чиято правна регламентация е в Закона за задълженията и договорите. Трудово правоотношение, което се урежда по Кодекса на труда, е налице когато предметът на сключения договор е престиране на работна сила и работникът или служителят има работно време и почивки, работно място, трудово възнаграждение, дължимо периодично, без оглед постигнат резултат; работата се извършва чрез личния труд на работника или служителя; работата, която се извършва е свързана с предмета на дейност на работодателя; работникът или служителят изпълнява указанията на работодателя за това кога, къде и как да работи; работата се извършва съгласно реда и последователността, определени от работодателя. От друга страна договорът за изработка и др. видове граждански договори имат за предмет постигане на определен трудов резултат, липсва работно място, работно време, междудневни, седмични почивки, отпуски, рискът от повреда се поема от изпълнителя, уговореният резултат се изработва с инструменти на изпълнителя, материали на възложителя, но само ако са одобрени от изпълнителя, вкл. в случай, че договорът не е с оглед на личността на изпълнителя, неговото действие продължава и след смъртта на изпълнителя, ако наследниците му желаят да продължат изпълнението.

В хода на извършената проверка от Дирекция „Инспекция по труда“ – С., от страна на жалбоподателя е представен проект на договор без подпис на страните /Договор от 21.07.2022г. за изпълнение на строителни и монтажни работи на строеж кв. К., [улица]и [улица]/ със З. Д.. Подписан от двете страни екземпляр е депозиран едва с

възражението срещу АУАН. Съдът споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН препраща към тях. Правилни са разсъжденията на съда, касаещи несъответствията от една страна констатирани от проверяващите и декларирани от З. Д. обстоятелства и от друга страна от представения след завършването на проверката по документи договор по ЗЗД, поради което основателно последният не е кредитиран от съда и е прието, че е изготвен за целите на административнонаказателното производство и че жалбоподателят не е сключил договор за изработка със З. Д.. Безспорно правоотношението между „ПАУЪРСТРОЙ“ ЕООД и З. Д., така както е установено от събраните по делото доказателства, притежава основните белези на трудово правоотношение, а не договор за изработка или друг вид граждански договор. Уговорено е работно място – обект в [населено място], ул. Т. път, [населено място] /съгласно представената от З. Д. Декларация от 29.07.2022г./, работно време от 8 ч . до 17 ч. /съгласно представената от З. Д. Декларация от 29.07.2022г./, периодично дължимо възнаграждение - седмично възнаграждение от 400 лв., както е посочено в декларацията, извършено плащане на такова възнаграждение последно на 22.07.2022г. Не на последно място са уговорени почивка в рамките на работния ден и седмична почивка, а работата съответства на предмета на дейност на работодателя и се извършва с негова техника. Всички тези елементи на правоотношението изключват определянето му като такова по ЗЗД.

От значение в конкретния случай е, че към момента на проверката между страните в правоотношението е липсвал сключен трудов договор в писмена форма по чл. 62, ал. 1 КТ, както и че правоотношението между З. Д. и „ПАУЪРСТРОЙ“ ЕООД притежава основните белези на трудово правоотношение. Наложено наказание е в рамките на предвидения от законодателя размер /чл. 414, ал. 3 КТ/ като настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на наказващия орган, потвърдени от състава на СРС относно вида и размера му предвид високата степен на обществена опасност на нарушението, вида на работата, която е високо рискова и не на последно място лишаване на работниците от възможността да се ползват от основни трудови и осигурителни права, защитени от закона.

В допълнение следва да се посочи, че с разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 КТ се въвежда ограничение относно нарушенията, които биха могли да се приемат за маловажни. От приложното поле на чл. 415в, ал. 1 КТ, специална по отношение на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, се изключват нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, каквото се сочи да е осъществено в конкретния случай.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2377 от 22.05.2023 г., постановено по НАХД № 1903/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

ОСЪЖДА „ПАУЪРСТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.